

Kính nhớ anh Việt Văn

Anh ơi, ba sáu năm rồi, (36)

Anh đi biển biết phụng dưỡng trổ xa xăm,

Giờ đây, “đốt khách” anh nỡ m,

Chúng em đâu dờ vì ng thăm mặt lờn,

Gia đình, bạn bè, người thân,

Xót thương anh phải gian truân suốt đời...

Già rồi, Tài chỉ làm anh già,

Đời rồi phải chịu kiếp người “tha phàm người”,

...“Minh anh làm công nhân trẻ tuổi,

... Minh anh còn biết cuộc đời là đâu”...(*)

Tìm được anh - đời đời đau,

Niềm vui át đi nỗi sầu xót xa,

Công sinh, công dưỡng Mẹ, Cha,

Anh mang theo hạt - bốn ba “xấu người”,

Nguyễn Du xưa đã dạy rồi:

...“Tài tình chỉ làm cho trái đất ghen”...

Anh đi - có biết Mối hận,

Mối mòn nóng đi triền miên tháng ngày,

Giờ đây "Bóng cội lung lay",

Vườn tràn hy vọng có ngày gặp con...

Chúng em biết nói gì hận,

Đành lòng "nuốt tòi, ngậm hận" vì anh,

Phải "đành" vì "số đã đành",

Trách ai, ai trách - mãi đành vùi sau!!!

Anh ơi! năm tháng dài lâu,

Vườn hy vọng - nén thối ng đau đi chết.

Thối ng cho cháu nhớ đời,

Nhà Quê - cháu biết bao giờ về thăm,

Cho tròn Đèo hiu trăm năm,

Tìm về “Nguồn cội, tình thâm ruốt rã”,

Chúc giờ nôi y - phồn ng xa,

Về, con anh đã thiệt tha muộn về,

Rồi đây, muôn dóm sấm khô,

Non sông xa cách, ai về đợc không?

Lời ch, lời đi, lời trông,

Lời mong, lời nng nôi lòng về n về ng,

Làm sao cho trn mội đợc ng,

Về tình trăm nh, ngàn thng dọt dào...

Niệm tin, hy về ng, c ao,

Và n luôn chấp cánh bay cao với đời,

Nhà anh nhớ u lắm anh ơi,

Mong anh thuở đời c nhớ ng i của em.

Hà Tĩnh, 20/ 10/2015

Em trai: Nguyễn Văn Bình

✱

Ghi chú:(*) Trích thơ của anh Việt Văn:

..."Mình tôi làm công nhân trẻ em,

Mình tôi còn biết cuộc đời là đâu"...